

REGÉLŐ.

Pesten szombaton május 29^{kén} 1841.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p

ELBESZÉLÉS.

A' cransaci vendégház.

(Folytatása.)

,A' grófné elnémult. Zudult szivvel hagyám-el. Midőn a' vár lépcsőin alá lépegeték, különféle neveket hallék utánam kiáltatni, 's e' parancsot adatni: „tartsátok-fel ez embert! ki ne eresszéték a' várból! vegyétek vigyázat alá; siessetek nyomába!“ — Nehány szolgáléány ijedve bámult rám; a' kapuőrnek kiáltottak, hogy a' kaput zárja-be. Földhöz sujtám az öreg ficzkót, 's lovamat kivezetvén, felültem, és tova ügeték. Hátam mögött lövés történt; körülnéztem: szolgálakat 's vadászokat pillanték-meg a' várkapunál, 's fenn az ablaknál a' grófnőt, gyalázatos anyámat.

,A' sigeani nyomorú korcsmában akarám az egy héti határidőt bevárni. Harmadik éjen zavartt nesz költe-fel álmomból. Hallgatóztam: szobámban emberek voltak, valószínűleg tolvajok. A' falon világ-csillogás tünelgett; orvlámpa volt, Örülként ugrottam-ki ágyamból, 's öltöző asztalkámmal körültem hadaráztam. A' lámpa vivőstől földre zuhant; egy másik tompa kiáltást tön. Még sokáig hadaráztam bőszültén, míg kifáradtan észrevevém, hogy egyedül vagyok. Fogtam a' lámpát, 's meggyújtám gyertyámat. A' vendégházban minden, csendes első álmot aludt. A' padlaton ismeretlen ember feküdt: holtnak gondolám. Lärmát akartam ütni, és sietve felöltözém; ez alatt az ismeretlen, ki nehéz ütés következtében csak eszméletét veszté-el, mozogni látszott. Hozzá rohantam, 's megvizsgálám; egy töltött tereczroll 's hosszú kés volt nála. Hogy el ne illanjék, megkötözém kezeit 's lábait uti bőrdörm kötelékeivel, mire magához tért. Helyzetét látván nyöszörgött. A' kést melljének tartva kénytetém kivallani, mit akart nálam? nem pénzemet, nem életemet, hanem társával a' grófnő parancsára iratimat. Álmomban reméltek rajtam üthetni, 's megijeszthetni. A' padlaton álarcz is feküdt.

,A' grófnő kimeléséből nem üték zajt. A' ficzkó foglyom, 's zalog lett. Gyors hirnök által küldött levélben a' grófnőt meghívám Sigeanba, a' fogolynak egyezés utján huszonnégy óra alatti

kiváltására; helyette felhatalmazott jelent-meg. Az egyezés megtörtént; jegyzők 's tanúk előtt átvevém rendszerüleg az ajánlatot, mellynek erejénél fogva tizenöt ezer livrenyi jövedelem birtokába juték; de helyébe minden iratomat pecsételve kellett kezeibe juttatnom.

,Igy váltunk-meg. Most ismét magánosabban álltam a' világban, mint valaha. Egyetlen ifjúsági barátom megcsalt; kedveltem elárult; anyám megvetett, eltaszított. Ez mind a' kormányváltás első éveiben történt; azóta sokat forogtam emberek közt, hanem a' romlottságot mindenütt tapasztalám. Parisban alig menekhetém a' haláltól; itt volt a' Judás, előbbi toulousei barátom, bőszültt szabadság apostola, 's aristokrátiám vádlója. Szolgálatba álltam a' republikai sergeknel, 's néhány táborozásban követém. Rhajna mellett a' Condeerok ellen harczoltam; a' kivándorlottakali egyik csatában megpillantám köztük Judást; rám ismert. — „Meg vagy végre?“ — kiálta dühösen, 's ellenem rohant, én pedig ellene. Mig egymással vívtunk, egy csapatombeli katona ségedemül jövéen, lelőtte. — Im történetem!

Ez elbeszélés alatt egy városkának postaháza elébe értünk. Elhatározók magunkat néhány órai nyugalomra adni, 's korán tovább utazni. — A' szerencsétlen férjfiú sorsa miatt igen becses lön előttem.

Következő napon reggelinél ülven, végre így szállamlott-meg, annál maradunk; én Marseilbe utazom, onnan olasz országba; öntől elválom.

Nehezemre esett társaságától elesnem, azonban nem birhatám tovább kísérésemre. — „Orny ur — mondám — ön bizalmával a' legnagyobb részvétet költé-fel bennem. Ohajtnám némi szolgálat által hebizonyithatni, milly igen becsülöm. Most sajnos, nincs számára egyebem jó tanácsnál.“

, 'S az mi volna? — kérdé sötéten.

„Ön szerencsétlen, igen szerencsétlen; mert minden jeles tulajdona mellett a' legigaztalanabb, minthogy mint ifjú néhányban, kikkel történetből szorosb viszonyban volt, megcsalatkozott; de közönségesen, ki eleintén sokat 's igen bizik, később keveset hisz és bizalmatlan. Nehány alacsony jellemű miatt nem kell egész világot megvetni. Hány, önhöz örömezt közeledő, nemes szívet taszított vissza! — Ne menjen Marseilbe, ne olasz országba; ott nem gyógyul-meg; menjen Cransacba, a' derék Albret családnál találandja gyógyszerét. Ott tudják, eltürik gyengeségeit, tisztelik jelességeit; 's ön szintén ismeri a' családot. Mondja-meg, mellyik

roszabb kedélyű önnél? Ha a' cransaci jó lelkek önhöz hasonlók, mért nem akarja meggyőződése szerint őket szeretetre méltóknak elismerni?"

Ez legtisztább szümből eredt; nem is érezte magát általa megbántottnak, csak néhány szót mormolt lassan, 's elment lovakat rendelendő. Kocsinhoz kísért; régi barátokként ölelők-meg egymást. Megindultnak látszott; még egyszer keblemhez szorítva halkkal sugám neki: „Cransacban önnek gyógyszere!“ — Ezzel elhagyám.

Perpignanba érkezvén, tábornokomtól tudomra esett ezredemnek már hat nap előtt Kataloniába indulta; egyszersmind igen kellemesen lepetém-meg általa egy császári irattal: a' fejedelem őrnagygyá nevezett. Siettem ezredem után, 's tisztemet azonnal átvevém.

Pár évig változó szerencsével harczoltunk a' Spanyolok ellen. Nem akarom itt táborozásink leírását adni; ismerttek azok, 's egyesek tettei a' történtek mérhetlen tömegében elenyésznek. Csak a' z akarom mondani, mert én tapasztalásból tudom, miképp' nagy tulzás a' spanyol nemzet, kivált az olly sokáig ellenünk állott Kataloniak vitézségét édig emelni. Bátorság férjfinál nem érdem. A' Kataloniak 's többi Spanyolok is egyéb nemzeteknél valóban nem birnak nagyobb bátorsággal, 's kitűréssel; de a' nagy csoport, főképp' a' falukban, szegénység, szükölködés, erénytelenség, dologkerülés, tudatlanság 's előítéletek közt nevelkedett. Illy emberek nem sokat törődnek vele, ha nyomorú viskóikat felperzselik: csak hamar újra felépülnek azok. Egy-két vöröshagymával, kis kenyérhéjjal egész nap elégedettek; következőleg nem félnek az ellentől, nem vágnak béke után; mert nincs semmi elveszteni valójuk. Polgárisult hazákban ez másképp' van. A' köz Spanyol hadban más rovására ehetik, zsákmányolhat, rabolhat: ekkor többje van, mint béke idején; rendesb tartományokban hosszas háború alatt a' győző sorsa is rosszabbul. Ezért volt a' Spanyol harczban kitűrőbb más népeknél. Nem bajnoki szelleme, nem nagy-szerű kedélye, nem honszerelmének eredménye vala; e' dolgokat alig ismeri. Vannak a' Spanyolok közt dicső, nemes, nagylelkű lények; de számuk igen csekély; szánom a' derék férjfiakat, hogy illy földiek közt kell élniek.

Tisztünk terhes volt; majd mindennap történtek kisebb utazások, viadalok. A' föld 's éghajlat is harczoltak ellenünk. Leggyönyörűbb perczeket élvezék itt, ha egyedül lehettem, 's álmodozhattam. 'S miről álmodoztam? Cransacról 's Fanniról. Képe olly szilárdul honolt képzetemben, hogy mulatságomul számtalanszor papirból árnyrajzát metszém-ki ollóval, 's mindig jól találtam.

Egyébiránt spanyol országban, még unalmas állomásunkon is, nagyon elvonultan éltem. Bajtársaim sokszor embergyülölőnek neveztek; valóban az lettem, miről Orny urat örömmel orvosoltam volna; de egészen ellenkező uton juték e' helyzetbe. Közönyös valék az emberi társaság iránt; igen, türtem, mint türhetém, nem mintha kijátszott volna, hanem mivel nem reméltem többé olly szeretetre méltó embereket, mint az Albret családban, található. Ki a' legjobbat izlelé, alábbvalóval nem sokat gondol. Atyámnak, ki meglehető's jószágot hagyott maga után, halála, 's a' lehetlenség a' harczos pályáról visszavonulni, emelék kedvetlenségemet.

Ily kényelmetlen helyzetben töltöttem még egy pár évet. Dú'sak valának ezek események és tettekben, mellyeket mindazáltal könnyebben lehet véghezvinni, feledékenységnek adni, mint elősorolni. Egy golyó Tarragona sánczai közt véget vete katonai pályámnak. Kevéssel előbb a' bocsületrend diszjelét nyerém, nem sokára alezredességet. Tarragona sánczai bevétettek; csapatomat vezérlém, 's egy puskagolyó lábamat keresztülfurván, földhöz sujtott. Volt elég emberségük a' zsidongásból kivezetni; katonáim szerettek. Sok véretem 's egy időre eszméletemet is elvesztém. Eleintén az volt a' kérdés, ha lábam alsó részét le hagynám-e vágatni? Nekem mindegy volt; nem törődém, ha a' halált jelenték vala is. A' gondolat, élet hosszaig magamat mint bénát mankókon körülhordoznom, semmi vidítóval nem birt.

A' dolgok változtak. Egy ifjú sebész előszeretettel csatlakozott hozzám, 's merészen ellenmondott főbbjeinek, kik lábamtól meg akartak fosztani. Az ifjú többet érte náluknál, mi az életben nem ujság. Sokáig vitáztak ez urak; a' főorvosok lábomat vagy éltemet kockáztatva, a' gyuladást kerülhetlennék álliták; az ifjú mindkettőt megmenthetőnek vitatta, csak hogy a' sebhedt láb meredve 's én katonai szolgálatra alkalmatlan maradnék. Végre nekem engedék a' választást; elhatározám fenyegető életveszély mellett az ifjú orvosra bizonni magam'; 's jól tettem: mert lábom 's éltem megmaradt.

Gyógyulásom hosszúra nyult; e' közben megnyerém évenkénti fizetéssel elbocsáttatásomat. Barcellonából fürdőkre vonzoltak; innen Figueras 's Perpignanba. Mankón ismét ballaghaték fájdalom és sántítás nélkül: lábom csak gyenge maradt, de némi merevedtségig lassanként ez is elmúlt.

Ásványos fürdők használatát tanácsláak. Eltökélém hazámba utazni, 's anyai jószágom birtokába helyezni magamat; azonban ez egy rokonom gondos felvigyázása alatt levén, nem szivdobogás nélkül a' cransaci fürdőkre gondolék. Ah igen is sokszor fordultak már meg elmémben! de némi gondoskodás visszatartott on-

nan. Fanni kétségkül már férjhez ment; négy öt év óta az Albret családnál bizonynyal sok változás történt; 's ha még szabad volna, mit várhatnék tőle? szeretém egykor, de ő nem. Ujlag sok időre veszélyeztetém, nyugalmam? 's elégtelenségem?. Fanni meg is halhatott; szűm remegett e' gondolatnál. Jobb feledékenységben maradnom; most olly boldog valék, olly bútalan, mint csak bármikor egy merevedt lábbal lehetni. Semmi szenvedély nem gyötört; az első szerelem zajgása lecsillapult, 's mint függetlennek a' világ tárva állt előttem.

Sokáig küzdtem magammal, 's végre, mi ellen az ész harczolt, eltökélém, hova szívem vonzott, Cransacba utazni.

Egy Perpignanban vett kényelmes kocsin, hű Tamásomtól kísérve, Cransac felé indultam.

Midőn napok mulva a' gondolatimat olly gyakran foglalkodtató helyecskét távulban előttem feküdni láttam, különös aggály lepetteg. Meszsze ohajték tőle lenni; kevésbe mult, hogy a' kocsinak visszafordulásra parancsot nem adtam. Mintha sejteném, nem lesz jó oda mennem; szerencsétlenség érend. Hiában törekvém babonás félelmemet legyőzni. Keresztül haladtam a' falun, 's az anyyira ismeretes vendégház előtt szivdobogva, csendesesen megállapodtam.

Szép vasárnapi regg volt, az egész család templomban, kivéve — ő előmbe jött a' házba léptemkor. Kinek nem dobogott volna ekkor szive? F a n n i vala; nem az, hanem valódi istenülése Fanninak. Mindig, csak az alig tizenhat évű leánykát képzelém; de milly átváltozásokat képes négy év okozni! A' felvirult szüz volt, a' bájos, kedves — — nem fejezhetem-ki e' látás-szülte benyomást. Néma bókom után szótlanul álltam-meg előtte; szokott barátságosan üdvözle sajtászerű, ártatlanul elragadó mosolyával.

,Istenem, milly szép lett ön! — mondám végre — de engem már nem ismer?'

Minden esetre szint'olly hamar megismert, mint én őt; pírulása, szemeinek örömvillanása elárulá. — „Olly feledékenynek tart minket? — mondá — tegnap estve is önről beszélgeténk, elveszettnek 's holtnek véltük, legalább ránk nézve; milly csuda vezérli hozzánk?''

,Mint kérheti ezt? — szóltam, kezét ajkimhoz nyomván — milly csuda, ha nem a' csudák legszebbike az ég alatt, önmaga? Ha spanyol országban elesém is, lelkeket ön ismét a' felvilágra idézendi.'

„Ha tehetem — mondá csintalan mosolylyal — óvakodám vala a' tisztító tüzből előbb kiszabadítani, mielőtt minden hizelgési kedvét ott hagyandta, 's legtisztább igazság leendett volna.“

„Ah! — szállalék-fel, miközben a' jól ismert rendezetű szobába léptünk — engedje ön spanyol országot tisztító tűz gyanánt vennem, 's itt mennyemet, mellyet távoztom óta sehol sem lelhetém-fel, újra találhatnom.“

„Ön tehát a' megbukott angyalok sorába tartozik, kik a' mennyet dicsvágyból veszték-el? — felelé — ki áll jót, ha szintén nem pártot ütni akart-e, 's az unalmas mennyet a' spanyol pokollal felcserélni?“

„Ez ellen mást nem állithatok kezesül, mint magát a' szép égkirálynét, ha kegyelmesen ezután leghűbb alattvalójára pillantni akar.“

Fenyegette emelé-fel ujját ellenem: — „önön valóban még sok maradt a' megbukott angyalokról, 's gonoszabbul tér vissza, mint minket elhagyott.“

„Ugy tehát üdvözítsen ismét kegyével; már visszatértem is bizonyítja jobbulni akarásomat. Ha nem taszít-le a' mennyből, soha többé el nem hagyandom. Le fog taszítani?“

Elpirult, 's nem tudott felelni.

„Le fog taszítani?“ — kérdém kémlelő tekintettel.

Azonnal ismét vidor szeszélyéhez folyamodott, 's válaszolá: „hja, a' mint viselendi magát. Látni fogjuk; de félek, a' szép spanyolnók iskolájában nem sok jót tanult.“

(Vége következik.)

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

A' bananfa. — Régibb írók egy Indiában tenyésző fáról tesznek említést, melly csudálatos nagyságra nőtt, 's többi között öt holdnyi területet fedez lombjaival, 's ágai alatt 10.000 embernek ad enyhelyet. E' hír csakugyan nem mese; a' nevezett fa a' bananfa, melly már magában is ligetet képez. E' fák folyvást nőnek, 's úgy látszik, hogy a' más állati 's növény-termények szabálya ellenére nincsenek az enyészetnek alávetve; mert a' főtörzsnek minden ága néhány rőfnyire a' földtől ismét ágakat hajt, és pedig eleintén kisdéd gyenge rostok alakjában, mellyek mind inkább vastagodnak, míg lassanként lehajlanak, 's a' földszint érve ebbe gyökereket vernek, 's ismét törzsszé növe felülről új meg új ágakat hajtának. Egy illy fa sok törzsével a' legszebb lugasok, fásorokat, és hős helyeket képezi. — Egy illy fa alatt (mellyet sokan ugyan annak tartanak, mellyet Ne arch, Nagy Sándor admirálja, leir) — így szól Forbes, keleti emlékirataiban. — Mezei kirándulásom alkalmával egy nagy társasággal néhány igen kellemes napot tölték. Nagy vízáradások különféle időkben e' nevezetes fa tetemes részét elragadták; de a' mi még hátra maradt, majd 2000 lábnyi kerületű, ha a' fő törzsöket körülméri az ember; ama tér azonban, mellyet a' még le nem vágott 's lefüggő ágak befednek, még nagyobb amannál, 's ott kusztard-alma 's más egyéb gyümölcsfák tenyésznek. Ezen egyetlen fának nagyobb törzsei még mindig 350-nen vannak, a' kisebbek 3.000-en, 's ezeknek mindenike folyvást új ágakat,

töveket hajtának, mellyek ismét törzsökké válnak. Ezen gyönyörű fejkötők minden utazónak, kivált a Hinduk vallásos felekezetének menedékhelyet nyújtnak; telvék mindenféle madarak, kigyók, majmokkal, melly utóbbiak engem furcsa arezintorgásaikkal, de leginkább kölykeikhez mutatott gyengédségökkel, mellyeket gyakran ágról ágra ugrálni tanítanak, sokszor mulattattak. Vadászat alkalmával egyik barátom illy fa alatt egykor nömajmot lőtt, és sátorába vitte, mellyet azonban nem sokára 40–50 majom vett körül, mellyek iszonyú lármával 's fenyegető arcvonalokkal közeledtek. Midőn reájok célzott, visszavonultak, 's határzatlanoknak látszottak; de egyik, melly kora és állása után itélve az első sorában levén a csapat főnökének látszott, megállott, 's fenyegetődzve és fogcsikorgatva mindig közelebb jött. Végre egészen a sátor ajtajaig jött, 's minthogy fenyegetései mit sem használtak, iszonyúan ordított, 's úgy látszott, mintha legmélyebb szívfájdalmában könyörögne majomnöje testeért. A szegény állat e' viseletén annyira megindultak a vadászok, hogy elhatározzák, többé majmot nem löni. — Ugyan e' bananfa alatt a kerületi egyik hatalmas parancsnok, száguldozásai közben, gyakran felséges tábornok szokott ütni; társalgási, evő, lak, hálószoba, fürdő, konyha 's egyéb kényelmiségek mind külön sátorokban voltak; kocsijai, tevéi, lovai, őrei és szolgálói mind ugyan e' fa árnya alatt találtak menedéket; sőt egy hadsereg táborozásakor 7000 ember egész kényelemmel hevert alatta.

Minden él és mozog. — Varsóban a' természeti történet tanítója Waga ur, nem régiben egy ritka nagyságú fekete szárcsát (*fulica atra*) kapott, 's midőn annak fejét egy vízzel tölt edénybe tevé, hogy azt eltehesse, piócza mászott-ki annak orrlyukaiból, melly ott mint ingyenélő talán több hónap óta vendégeskedett. A' tudós ur azután e' kis vízi állatot mikroskopi uton megvizsgálá, 's úgy találta, hogy mind a' nyálkában a' test felső részén, mind e' féreg belső részében csak hemzsegett a' számtalan ázalékféreg, 's ezek között voltak némelly fajok, mellyek sem eczet, sem csirizben, sem posványokban nem találhatók.

Idei kora t e n y é s z e t. Lyon mellett a' Rhone partjain martius vöge felé a' rózsák 's más virágok teljes pompájokban virágzottak, az eperfák pedig lombosan diszlettek. — Más vidéken, Courtrai körül (francia ország) mart 25-én az árpa már kalászba ment. Olly körülmény, melly itt félszázad óta nem mutatkozott.

KÜLÖNFÉLE.

K o r c s o l y á z ó k H o l l a n d b a n. — A' korcsolyázás Hollandban, valamint más éjszakai tartományokban, nemcsak igen kedves mulatság, hanem némelly vidékeken, jelesül éjszakai Hollandban, Friesland- 's Gröningában, hol az utak télen át egészen használhatlanok 's az ország minden irányában csatornák- 's tavakkal van átszelve, nélkülözhetlen szállítás-eszköz is. Ez okból mihelyt azt a' nagyobb fagyás megengedi, az egész lakosságot, vénet 's ifjat, férfiakat 's nébereket majd mulatkozásul, majd vásárokra mehetésül, 's néha messze fekvő templomok látogatásul, jegen láthatni. Mivel itt nem annyira a' csinos futásra 's mesterséges darabok mutogatására, mi inkább a' hollandi városlakosoknál otthonos, mint gyors tovautazhatásra ügyelnek, korcsolyáik is e' célnak inkább megfelelő alakot nyertek. A' németalföldi

említett tartományokban t. i. nem az ismeretes magas, homorúra köszörült korcsolyákat használják, hanem az ugynevezett frieslandiakat, alacsony, széles simára köszörült aczélból 's hosszú orral, melyeket Klopstock is ajánlani szokott. Némelly korcsolyázónak gyorsága 's kitartása valóban hihetlen. Vannak Friesek, kik korcsolyán egy nap alatt tartományuknak valamennyi 11. városát meglátogatják. Közö emlékezik, hogy az 1823-ki nagy télen, Leydenben tanultakor, midőn a' nagy fagy az egész haarlemi tengert 's parthoszszanta a' délinek egy nagy darabját jéggel elborítá, hét frieslandi tanuló, kik a' karácsonünnepeket honn tölteni akarák, reggeli nyolezadfélkor Leidenben korcsolyáikat felköték, 's még est előtt Leenwardenbe, Friesland fővárosába értek. 1822-ki télelő 29-én Oostindie Miklós és Vilmos testvérek Zaardamból egy nap alatt Alkmaar, Medenblik, Enkhuizen, Hoorn, Edam, Monnikendam, Purmerende, Amsterdam, Weesp, Muiden, Naarden 's Haarlem városokat látogaták-meg. Kevés óra alatt illy messze mehetni annál inkább csudálatraméltó, mivel illy távolságban nem mindig jó utat, hanem sokszor egyenetlen, darabos jeget, nyílt helyeket 's gátokat is találni, melyek a' futót feltartóztatnák, ha rajtok áthaladni nem értene. 'S ez a' jó korcsolyázónak tulajdonai közé tartozik is, 's némellyek abban csakugyan hihetlent tettek. Frieslandban bizonyos Hardryder, azaz, gyorsfutó Ádámról beszélnek, hogy korcsolyáztakor 22. lábnyi széles nyílt helyhez vagy ugy nevezett léghez jövé, azt átugrá, 's egy lépésváltoztatás nélkül továsietett. Bizonyos valaki csudálkozását nyilvánítván e' fölött, Ádám azt vélé, hogy olyan ugrás magában értetik. — Egyébiránt a' sebességnek milly fokáig vitték a' friesek 's gröníngiek a' korcsolyázást, legjobban láthatni korcsolyaversenyeiknél, melyek náluk téli multságok közé tartoznak. — Nehány példát említünk. — Leenwardenben 1838-ki télhő 15-kén egy arany óráért versenyfutás történt, mellyben 48 kedvelő vön részt. A' 162. németalföldi rőfnyi vagy metrenyi pályát a' győztes 16 másodpercz alatt futá-meg. — Taureben illy versenyfutás alkalmával ugyanazon évi télhő 29-én, midőn egyegy férfi- 's egyegy nőnek kezét fogva kellett futniok, a' győztes pár a' 143. rőfnyi pálya végérc szinte 16 másodpercz alatt ért. Végre Harlingenben következett napon verseny tartaték, hol a' győztes, bizonyos Huizenstra F. T. Terzoolból a' 160. németalföldi rőfnyi pályát kétszer egymásután 14. másodpercz alatt futá-meg. E' roppant gyorságról legjobb fogalmunk lehet azon kiszámítás után, hogy, ha lehetne illy erőfeszítést sokáigkiállni, e' futással Harlingenből 12. óra 's 47 's fél percz alatt Parisba, 10. óra 's 6 és fertálypercz alatt Londonba 's 73½ óra alatt Ferewell-fokra Grönlandba lehetne érni.

Emberék versenyfuttatása. — A' londoni udvari hirlap következő közöl Florenczból. — Florenczben az utósó lofuttatás után emberfuttatás ment végbe, és pedig O'Connell ur, a' nagy Agitator fíja, és egy Kledan nevű görög között. O'Connell ur győztes maradt. A' görög csak eltűnt előtte, midőn O'Connell árnya lebegett-el a' görög mellett. Gallitzin herczeg ez alkalommal kérdeztetvén, nem akarna-e egyik vagy másikkra fogadni, így felelt: „Non, mon cher! ezen állatokat én nem ismerem.“

Szerkeszti Mátray Gábor, halpiaczon, Dencs-ház, 56-dik sz. a.

Nyomatik Trattner-Károlyi' betűivel, angol vas-sajton
uri utsza 453.